

1. दंश् Sp. 476, Z. 7. fg. vgl. किंवादिदृष्टमन्त्राः Verz. d. Oxf. H. 103, a, 17.
— आ, अणुकादृष्टमेकमाध्वनम् MBu. 2, 704.
— निम् vgl. निर्देश.
दंश् 1) a) किं त्वस्य राज्ञो नाकाले देशो देयस्त्वया du (eine Wanze wird angeredet) darfst aber den Fürsten nicht zur Unzeit stechen KATHAS. 60, 131. fg. Z. 4 Buḷg. P. 5, 13, 3 fasst der Schol. दंश् in der Bed. d). — 3) adj. beissend in मृग°. — दंश् MBu. 9, 2382 fehlerhaft für शश, wie die ed. Bomb. liest.
दंशक vgl. दृढ°, पुरु°, मृग°.
दंशभोरु MED. n. 240.
दंशित 2) Z. 4. fg. MBu. 3, 7184 liest die ed. Bomb. बाणाः सुसंशिताः; Z. 6 दंशिता auch die neuere Ausg.; NILAK.: दंशिता वस्त्रभूषणादिभिः संपन्ना.
दंष्ट्र, अष्टा° AV. PRĀT. 3, 2. — Vgl. मन्त्रा°.
दंष्ट्राल 1) R. 7, 23, 1, 13.
दंष्ट्र, अतिदंष्ट्री: Nir. 1, 7 zur Erklärung von अथि धक् und umschriebenen अतिक्वाप दः; vgl. unten दध् mit अति.
द्व, नाभिमात्रद्वे स्थित्वा PUEK. 17 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind.
द्वकाण Verz. d. Oxf. H. 333, a, 16 wohl nur fehlerhaft für द्वाकाण.
दत्त 1) noch beizufügen rührig, fleissig (Gegens. अलस), welche Bedeutung das Wort an vielen der aufgeführten Stellen hat; vgl. noch MBu. 3, 1243. Spr. 5246. = दत्तिण recht im Gegens. zu link WEBER, RĀMAT. Up. 292. दत्तवामाविति ई प्रोक्ता Verz. d. Oxf. H. 97, b, 4. Z. 6 vom Ende, als Beiw. der Gaṅgā MBu. 13, 1844 von NILAK. durch तारणासमर्थी erklärt. Z. 3 vom Ende, MBu. 12, 10983 liest die neuere Ausg. मुद्रव st. सूत्रेण und दत्त wird von NILAK. als voc. gefasst; er erwähnt übrigens auch die andere Lesart: दत्तसूत्रेण लक्ष्यत इति पठे सूत्रेण सूचकेन मुद्रयेति यावत् यदा मुद्रया कार्याणां विशेषो लक्ष्यते एवं मात्रादिना ज्ञातिविशेष इत्यर्थः. — Vgl. noch धृत°, पूत°.
दत्तणिधन n. = दत्तनिधन PAṆḌAV. Br. 14, 3, 12.
दत्तता Gewandtheit oder Rührigkeit, Fleiss Spr. 1092.
दत्तिण 1) d) PRATĀPAR. 4, b, 9. — 2) TS. 5, 3, 3, 3.
दत्तिणयश्चिन्, दंश् SĀV. 3, 75.
दत्तिणाचारिन्, दत्तिणाचारतत्त्वज्ञ WILSON, Sel. Works 1, 231. °चारि° 234.
दत्तिणाग्र 2) n. KATHAS. 120, 76.
दत्तिणामूर्ति, °स्तोत्रवार्त्तिक HALL 110.
दत्तिणोति (दत्तिणा + इति) f. der Gang (der Sonne) nach Süden WEBER, GJOT. 29.
दत्तिणोर्मन् lies auf der rechten Seite verwundet.
दत्तिणैस् (instr. pl. von दत्तिण) adv. rechts KATH. 77. — Vgl. उच्चैस्, नीचैस्.
दग्धव्रण Brandwunde Verz. d. Oxf. H. 316, b, 5.
दध् mit अति, wird Nir. 1, 7 auf दंष्ट्र zurückgeführt. Z. 4 ist das Eingeklammerte zu streichen.
दण्ड 2, इन्° n. Spr. 4138. — 3) Ind. St. 8, 432. fgg. 437. — 12) Z. 3 zu न्यस्तदण्ड vgl. न्यस्तशस्त्र. — 14) Sp. 494, Z. 14 zu गुप्तेन दण्डेन vgl.

- गूढदण्टैः RĀGĀ-TAR. 7, 1070. — 17) Aupara TS. 6, 2, 9, 4. ein Sohn Ikshvāku's R. 7, 79, 15. ein Rākshasa 3, 39. — 21) Bez. einer best. Art des Sitzens Verz. d. Oxf. H. 11, a, N. 1. — 22) = दण्डका 3): दण्डविषयो विन्ध्यशैवस्योः R. 7, 81, 18.
दण्डक Z. 2 lies P. 5, 3, 87, Sch. 4) Ind. St. 8, 403. fgg. WEBER, RĀMAT. Up. 362. — 6) Z. 4 v. l. दण्डक्यो नृपतिः. — 8) Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 382, b, No. 436.
दण्डकासन (दण्डका + 1. आ°) n. Bez. einer best. Art zu sitzen SARVA-DAHḌANAS. 174, 5.
दण्डकाष्ठ R. 7, 98, 2.
दण्डग्रहण n. das Ergreifen des Stabes so v. a. das Uebergehen in den Stand des Tṛidaṇḍin Saṁjāsīn WILSON, Sel. Works 1, 184. 237.
दण्डधार 1) मक्षेयति KĀM. NĪTIS. 1, 1.
दण्डधारक adj. = दण्डधार 1) Spr. 2611.
दण्डनिधान s. u. निधान 1).
दण्डनीति 1) Verz. d. Oxf. H. 113, b Titel eines best. Werkes.
दण्डपत्तक lies Stellung st. Bewegung.
दण्डपारुष्य vgl. u. पारुष्य 2) a).
दण्डभान् adj. in Strafe verfallend: यो ऽन्यथा मे स दण्डभाक् der wird von mir bestraft werden Buḷg. P. 10, 64, 12.
दण्डमाणव vgl. u. माणव.
दण्डय् KATHAS. 61, 239. भृत्यान्सर्वस्वं तानदण्डयत् 62, 202. गर्गाः शतं दण्डयन्ताम् PAT. in MAHĀBH. 234. 313.
दण्डविधान MBu. 12, 9964 fehlerhaft für °निधान.
दण्डापूप (दण्ड + अपूप), °न्यायात् nach der Art des Stockes und des Kuchens so v. a. wie es sich aus dem Vorangehenden von selbst versteht DĪJAKRAMAS. 23, 15. Davon denomi. दण्डापूपाय und davon partic. दण्डापूपयित so v. a. sich aus dem Vorangehenden von selbst ergebend Schol. zu KAN. S. 10, Z. 3. — Vgl. दण्डापूपिका.
दण्डापूपिका (von दण्ड + अपूप) f. das Verhältniss des Stockes (den die Maus verzehrt hatte) zum Kuchen (den sie ohne allen Zweifel dabei mitverzehrt hatte) SĀH. D. 737. मूषिकेण दण्डो भोजित इत्यनेन तत्सकृचरितमपूपभक्षणमर्थादायातं भवतीति नियतसमानन्यायादधीनत्वात्प्राप्ततीत्येय न्यायो दण्डापूपिका Schol.
दण्डासन HALĀJ. 2, 312.
दण्डिन् 2) a) über die Secte der Daṇḍin vgl. WILSON, Sel. Works 1, 191. fgg. — e) Verfasser des Kāvyaḍarṇa. — g) N. pr. eines Thürstehers des Sonnengottes R. 7, 23, 2, 9. 11.
दण्डिमुण्ड, दण्डिमुण्डाश्चर (so richtig) ist N. pr. eines Muni, einer Incarnation Īva's. — Vgl. मुण्डाश्चरतीर्थ.
दण्डोत्पल m. = सकृदेवा HALĀJ. 2, 44.
दत्त 1) zu Personennamen auf दत्त, दत्ता vgl. SĀH. D. 426: दत्तो सिद्धो च सेनां च वेश्यानां नाम दर्शयेत् । दत्तप्रायाणि वणिजान्.
दत्तक 2) a) ein Autor Verz. d. Oxf. H. 213, b, 15. 19. 217, b, 4.
दत्तकस्त (दत्त + कस्त) adj. der Jmd die Hand gereicht hat, sich stützend